

Η ΕΕ των δύο ταχυτήτων: Ευημερίας των καπιταλιστών και λιτότητας των λαών!

Του **Πάνου Γιακουμίδα**

Θερμά συγχαρητήρια αξίζουν στον Ντ.Κάμερον, τον πρωθυπουργό της Βρετανίας, για τη συμφωνία που πέτυχε με την ΕΕ! Εκπροσώπησε και πέτυχε επάξια τη προώθηση των συμφερόντων της τάξης που υπηρετεί. Της βρετανικής αστικής τάξης! Ο βρετανός πρωθυπουργός βρήκε την ευκαιρία, πατώντας στη προσφυγική κρίση που διακατέχει την Ευρώπη, να θέσει εκβιαστικά διακυβεύματα με στόχο να προωθήσει τα “ριγμένα”, σε σχέση με τα γαλλογερμανικά, συμφέροντα της βρετανικής αστικής τάξης. Να σημειώσουμε εδώ ότι η Βρετανία έχει επιλέξει να μην είναι στη ζώνη του ευρώ παρά μόνο στην ΕΕ διότι η διαχρονικά ευνοϊκή για τη χώρα συναλλαγματική ισοτιμία της αγγ. λίρας έναντι του ευρώ και του δολαρίου και οι ογκώδεις συναλλαγές της χώρας με τις ΗΠΑ είναι παράγοντες που καθιστούν ασύμφορη τη κυκλοφορία του ευρώ στη χώρα για τους βρετανούς μεγαλοεπιχειρηματίες. Για να δούμε όμως τι πέτυχε ο Ντ.Κάμερον στις Βρυξέλες “Βασικό σημείο της συμφωνίας είναι η πρόβλεψη πως καμία μελλοντική αλλαγή σε ευρωπαϊκές συνθήκες δεν θα θέσει σε κίνδυνο την εξαίρεση της Βρετανίας από αναφορές σε ολοένα μεγαλύτερη ευρωπαϊκή ολοκλήρωση.

Δεύτερο σημείο-κλειδί είναι οι προβλέψεις που στόχο έχουν να προστατέψουν το Σίτι του Λονδίνου από τις ρυθμιστικές παρεμβάσεις των Βρυξελλών.

Έτσι, προβλέπεται ότι σε όλες τις μελλοντικές τροποποιήσεις των ευρωπαϊκών συνθηκών θα ενσωματώνονται στοιχεία που θα διασφαλίζουν το δίκαιο χαρακτήρα χρηματοπιστωτικών και οικονομικών ρυθμίσεων για τις χώρες της ευρωζώνης και τα εκτός ευρώ μέλη της ΕΕ.

Το σχέδιο τονίζει επίσης την ανάγκη για μια «επί ίσοις όροις» οικονομική και τραπεζική νομοθεσία και δίνει στη Βρετανία το δικαίωμα να εποπτεύει τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα

και τις αγορές της για τη διατήρηση της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας.

Επίσης, η Βρετανία θα έχει το δικαίωμα να αρνηθεί επιδόματα σε νεοαφιχθέντες εργαζόμενους από άλλα κράτη μέλη της ΕΕ για τα τέσσερα πρώτα χρόνια στη χώρα. Η Βρετανία θα είναι σε θέση να εφαρμόσει αυτό το «φρένο έκτακτης ανάγκης» για τους νεοαφιχθέντες για επτά χρόνια από την πρώτη εφαρμογή του μέτρου.” Εντός της ΕΕ αλλά με ειδικό καθεστώς η Βρετανία

Με λίγα λόγια, ο Κάμερον πέτυχε μεγαλύτερη ανεξαρτησία και ελευθερία για το βρετανικό κεφάλαιο, να μην υπόκειται δηλαδή στο μέλλον στους κανόνες που πιθανά θα θέσει η ΕΕ στην ευρωπαϊκή αγορά. Αν και εντός της ΕΕ, οι βρετανοί καπιταλιστές εξαιρούνται και “προστατεύονται” σε σχέση με τους άλλους ευρωπαίους(κυρίως Γάλλους και Γερμανούς) που ούτως η άλλως έχουν πολύ μεγαλύτερη διεισδυτικότητα στην ευρωπαϊκή αγορά από τους βρετανούς. Ένα άλλο σημείο που αξίζει να προσεχτεί είναι ότι η συμφωνία του Κάμερον με την ΕΕ περιλαμβάνει και ευνοϊκές ρυθμίσεις για το χρηματοπιστωτικό και τραπεζικό σύστημα της Βρετανίας το οποίο εξαιρείται και θα λαμβάνει ιδιαίτερης μεταχείρισης σε ότι αφορά οικονομικές ρυθμίσεις που θα λαμβάνουν χώρα στην ΕΕ.

Όπως αποκαλυπτικά αναφέρεται στο παραπάνω απόσπασμα που δημοσιεύεται σε ρεπορτάζ στο ηλεκτρονικό Βήμα σε “ μελλοντικές τροποποιήσεις των ευρωπαϊκών συνθηκών θα ενσωματώνονται στοιχεία που θα διασφαλίζουν το δίκαιο χαρακτήρα χρηματοπιστωτικών και οικονομικών ρυθμίσεων για τις χώρες της ευρωζώνης και τα εκτός ευρώ μέλη της ΕΕ.” Επίσης στη συμφωνία αναφέρεται και μια “επί ίσοις όροις” νομοθεσία που θα δίνει στη Βρετανία το δικαίωμα να εποπτεύει η ίδια τα χρηματοπιστωτικά της ιδρύματα και τις αγορές της ώστε να πετυχαίνει χρηματοπιστωτική σταθερότητα στην οικονομία της. Και εδώ προκύπτουν ορισμένα εύλογα ερωτήματα. Γιατί ενώ στις υπόλοιπες ευρωπαϊκές χώρες οι πιέσεις για ένταξη στην ΕΕ κι έπειτα στη ζώνη του ευρώ είναι αφόρητες, στη Βρετανία θεσπίζεται ειδικό-ξεχωριστό καθεστώς όχι για να μπει στο ευρώ αλλά για να παραμείνει απλά μέλος της ΕΕ; Ο ένας πολύ απλός λόγος είναι το μέγεθος της οικονομίας της Βρετανίας. Η ΕΕ απέφυγε μέχρι τώρα την έξοδο από το ευρώ και πιθανά κι από την ΕΕ χωρών όπως η Ελλάδα, η Πορτογαλία, η Ισπανία κλπ που θα στοίχιζαν στη προοπτική ύπαρξης αλλά και επέκτασης αυτής της καπιταλιστικής (ευρωπαϊκής) ένωσης. Διότι με την έξοδο αυτών των χωρών(όπως θα συνέβαινε με μαθηματική ακρίβεια πχ. στην Ελλάδα αν η κυβέρνηση της “πάλαι ποτέ” αριστεράς του ΣΥΡΙΖΑ προχωρούσε αποφασιστικά στα φιλολαϊκά μέτρα που είχε εξαγγίλει και στη κατάργηση των μνημονίων) ο γαλλογερμανικός άξονας θα έχανε μια σειρά από αγορές στις οποίες θα μπορούσε να επεκταθεί όπως και κάνει σήμερα μετά τη στροφή του ΣΥΡΙΖΑ και τη νεοφιλελεύθερη πολιτική που εφαρμόζει με την εκχώρηση των αεροδρομίων σε γερμανική κρατική εταιρία, την σταθερή ιδιοκτησία του ΟΤΕ

από γερμανική εταιρία τηλεπικοινωνιών, την “τροφοδοσία” της Ελλάδας με γαλλικά και γερμανικά οπλικά εξοπλιστικά προγράμματα, το ενδιαφέρον της Γερμανίας για τη ΔΕΗ και της Γαλλίας για τις εταιρίες ύδρευσης κλπ. Επομένως, εφόσον η ΕΕ, μέσα σε συνθήκες καπιταλιστικής κρίσης, απέφυγε όλα τα παραπάνω δε θα ρίσκαρε σε καμία περίπτωση την αποχώρηση μιας πολύ ισχυρής οικονομικά χώρας και μεγάλης αγοράς, όπως η Βρετανία, από την επικράτειά της. Ένας δεύτερος λόγος είναι η έντονη βουλημία του γερμανικού κεφαλαίου να επιβληθεί απόλυτα στην ευρωπαϊκή αγορά μην αφήνοντας περιθώρια ελιγμών και επέκτασης ανταγωνιστικών δυνάμεων, όπως στη προκειμένη περίπτωση του βρετανικού κεφαλαίου. Με βάση, λοιπόν, αυτή την ασφυξία που προκαλεί ο γερμανικός ιμπεριαλισμός στους ανταγωνιστές του ο Κάμερον ως άξιος εκπρόσωπος του βρετανικού κεφαλαίου βρήκε την ευκαιρία πατώντας, θα έλεγε κανείς, επί πτωμάτων στο ζήτημα της προσφυγικής κρίσης και διεκδίκησε, απείλησε και πέτυχε μεγαλύτερη ευελιξία και ανεξαρτησία για τη βρετανική αστική τάξη απέναντι στα στενά ανταγωνιστικά περιθώρια που έχει διαμορφώσει ο γερμανικός ιμπεριαλισμός.

Από την άλλη πλευρά όμως θα έλεγε κανείς ότι με τη προώθηση των συμφερόντων των βρετανικών μεγαλοεπιχειρήσεων, ενισχύεται η επιχειρηματικότητα και υπάρχει δυνατότητα ανάπτυξης στη βρετανική οικονομία. Όντως υπάρχει δυνατότητα ανάπτυξης. Ανάπτυξης της κερδοφορίας των βρετανών καπιταλιστών. Διότι ο Κάμερον συμφώνησε και κάτι άλλο με την “πολιτισμένη” ΕΕ. Συμφώνησε ότι “η Βρετανία θα έχει το δικαίωμα να αρνηθεί επιδόματα σε νεοαφιχθέντες εργαζόμενους από άλλα κράτη μέλη της ΕΕ για τα τέσσερα πρώτα χρόνια στη χώρα. Η Βρετανία θα είναι σε θέση να εφαρμόσει αυτό το «φρένο έκτακτης ανάγκης» για τους νεοαφιχθέντες για επτά χρόνια από την πρώτη εφαρμογή του μέτρου. “Συμπέρασμα: Προστασία και επέκταση των κερδών για τους καπιταλιστές και λιτότητα για τους εργαζόμενους! Αυτό συμβαίνει σε όλη την Ευρώπη, αυτό συμβαίνει και στη Βρετανία. Και μάλιστα στη συγκεκριμένη περίπτωση πέρα απ’τη λιτότητα υπάρχει και διάκριση απέναντι στους αλλοδαπούς εργαζόμενους που πηγαίνουν στη χώρα από άλλα κράτη μέλη της ΕΕ! Η ΕΕ, δηλαδή, αναπαράγει ξεκάθαρα τη διάκριση και το ρατσισμό ανάμεσα στους ίδιους της τους πολίτες! Κι αυτά την ίδια ώρα που στα νότια της Ευρώπης(Ελλάδα, Ισπανία, Πορτογαλία κ.α.) η λιτότητα για τους λαούς δίνει και παίρνει και τα μνημόνια έρχονται το ένα μετά το άλλο! Όταν πρόκειται όμως για τα συμφέροντα των καπιταλιστών αποφασίζονται ειδικά-ξεχωριστά σύμφωνα!

Μέρα με τη μέρα, γίνεται ολοφάνερο ότι πρόοδος για τους λαούς μέσα στην Ευρωπαϊκή “Ένωση” δεν υπάρχει. Πρόοδο μπορούν να έχουν μόνο οι καπιταλιστές διότι η ΕΕ φτιάχτηκε ακριβώς για να εξυπηρετούνται καλύτερα τα συμφέροντά τους και να ρυθμίζονται οι ανταγωνισμοί τους. Ανέκαθεν υπήρχε και υπάρχει μια ΕΕ δυο ταχυτήτων: Της ευημερίας των

αστών και της λιτότητας των λαών. Και μπροστά σ' αυτήν την ΕΕ οι επαναστατικές δυνάμεις της Αριστεράς θα πρέπει να θέτουν ανοιχτά και ξεκάθαρα το ζήτημα εξόδου μιας χώρας από την ΕΕ προκειμένου να εφαρμοστεί ένα ριζοσπαστικό πολιτικό πρόγραμμα σοσιαλιστικής κατεύθυνσης και διεξόδου για τους εργαζόμενους και τα λαϊκά στρώματα. Παράλληλα θα πρέπει να ζυμώνεται η ιδέα και η προοπτική για μια άλλη Ευρώπη, σοσιαλιστική, στις ανάγκες των εργαζομένων και της κοινωνίας!